

Ἡ ἀρχή μου εἶναι, νὰ μὴ ἔχω κάμμιαν ἀρχήν.

ΔΙΑΡΚΕΣ

Ο ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΕΡΒΕΡΗΣ

εἶνε ὁ μόνος συντάχτης τοῦ ΠΑΛΗΑΝΘΡΩΠΟΥ καὶ σ' αὐτὸν πρέπει νὰ στέλνονται οὔλα τὰ γράμματα τῶν ἐπιστολῶν.

Γιὰ τὸ παρὸν ὁ ΠΑΛΗΑΝΘΡΩΠΟΣ βγαίνει τρὶς φοραῖς τὴν ἐβδομάς καὶ τυπώνεται σὲ 8-9 γιλιάρδες φύλλα γιὰ κάθε φύλλο ἢ συνδρομὴ του εἶνε γιὰ τὴν Ἑλλάς δραχ. 10 τὸ χρόνο, καὶ γιὰ τὰ ὄσῳ τῆς Ἑλλάς 12. Κάνενας δὲν εἶνε δεχτὸς γιὰ συνδρομητῆς, ἀν δὲν στείλῃ πρῶτα τὸν παρῶ. Ὅσα ἀποθλέπουν σὲ γυναῖκες, ὅσα εἶνε ἀτομικὰ καὶ διατριβαῖς δὲν εἶνε δεχταῖς. Γιὰ κάθε γνώστο-ποιήσει πληρώνεται ἡ ἀράδα πενήντα λεπτά, τὴ κάθε φορὰ.

ΘΕΟΣ-ΧΡΙΣΤΟΣ

Καὶ εἶπεν ὁ Εὐαγγελιστῆς

Ἰωάννης ὁ συνονόματός μου.

«Ἔστι δὲ καὶ ἄλλα πολλὰ, ὅσα ἐποίησεν ὁ Ἰησοῦς, ἅτινα ἐὰν γράφηται καθ' ἓν, οὐδὲ αὐτὸν οἴμαι τὸν κόσμον χωρῆσαι τὰ γραφόμενα βιβλία».

Δηλαδή: Ἐκανε καὶ ἄλλα πολλὰ ὁ Ἰησοῦς, τὰ ὅποια ἐὰν μπορούσαν νὰ γραφοῦν κάθε ἓνα χωριστὰ, νομίζω, πῶς δὲν θὰ χωροῦσε ὁ κόσμος, ὅσα βιβλία θὰ ἐγράφοντο.

Εἶχε δίκαιο ὁ ἄνθρωπος, διότι πῶς εἶναι δυνατὸ πραγματικῶς νὰ γραφοῦν ὅσα ἔκανε ὁ Ἰησοῦς καὶ μετὰ τὴν σταύ-

ρωσί του, ὅσα δηλαδή ἔκανε ἀπὸ τότε ὡς τώρα σὲ διαστήματα 1883 χρίνια;

Ὅτι ὑπάρχει Θεὸς αὐτὸ δὲν τὸ ἀρνοῦνται καὶ οἱ πλέον ἀγριαῆθρωποι τοῦ κόσμου, σ' ὅλους δὲ τοὺς βαρβάρους λαοὺς τῆς ὑφῆλιου, οἱ ὅποιοι ἔχουν πέντε δέκα μόνο λέξεις γιὰ νὰ συνεννοοῦνται, μία ἀπὸ τῆς λίγαις αὐταῖς λέξεσι, ὑπάρχει καὶ ἡ λέξις Θεός, εἰς ὅλα δὲ τὰ βασίλεια τοῦ κόσμου, τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ ἀρχίζει ἀπὸ Θῆτα, τὸ ὅποιο εἶναι καὶ μία μεγάλη ἀπόδειξις, ὅτι τὸν Θεὸν τὸν λατρεύει ὅλος ὁ κόσμος μὲ τὸ ἴδιο ὄνομα, διότι ἓνας εἶναι ὁ Θεός, καὶ Θεός εἶναι ὁ Χριστός καὶ τὸ ἅγιον πνεῦμα, τριάδα ὁμοούσιος.

της πολιτείας σάν νά ἔχουν ἤγουν τὸ χάρο τοποθετημένο ἀπὸ πάνω ἀπὸ τὸ κεφάλι μας σάν τζελάτη, ἔτοιμο νά μᾶς πάρῃ τὸ κεφάλι.

Δὲν εἶναι δυνατό, κύρ δήμαρχε, νά γίνῃ μιὰ σπουδαία σκέψις νά μεταφερθῇ ἀλλοῦ τὸ νοσοκομεῖοκαὶ νά γίνῃ ἕνα ἄλλο κατάστημα αὐτό;

Τὶ θέλεις νερὰ καὶ καθαριότητις ἀφοῦ στὸ κέντρο τῆς πολιτείας ἔχεις τὸ νοσοκομεῖο τῆς ἀπελπισμένη: Ἑλλάδας, ἀπὸ τὴν ὁποία καμμιά σωτηρίας ἐλπίδα δέν ὑπάρχει: Χανόμαστε στὰ τιποτένια καὶ τὰ καρφιά πού εἶναι μέσα στὰ μάτια μας δὲν τὰ βλέπομε, πού νά δώσῃ ὁ Θεὸς μὲ τὴ βοήθεια τοῦ διαβόλου νά σᾶς θερίσῃ ὅλους τὸ θανατικὸ τῆς πανούκλας γιὰ νά πληθύνῃ καὶ ὁ κάτω κόσμος.

Ἄμην.

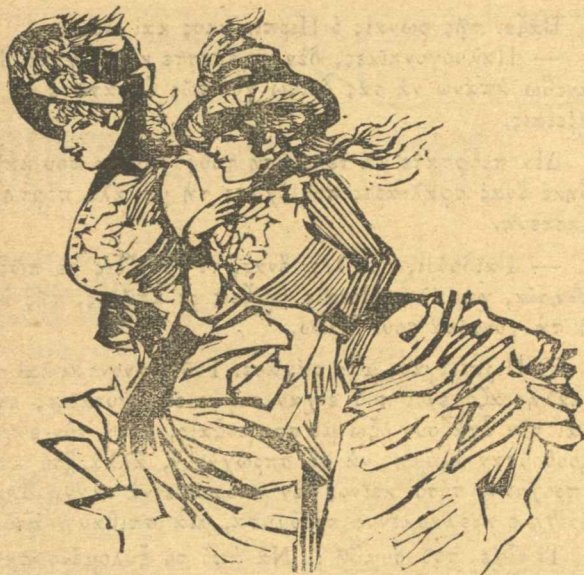

Ἰεροκήρυξ

Εὐλογημένοι χριστιανοί, ὁ Χριστὸς εἶπε . . . . δὲν ἔξερω κ' ἐγὼ τί εἶπε . . . .

Προσέχετε

σήμερα στὸν ἐπιτάφιο τῆς γυναίκῆς σας, διότι οὐκ ἀνκατεύομαι. Προσέχετε νά μὴν ἀφήσετε μοναχὰ τὰ κορίτσα εἰς τὰ σπίτια σας καὶ μάλιστα ἂν σᾶς κύνουν ὄν κκοδιάθετο, τότε προτιμήστε νά μείνετε καὶ σεῖς στὰ σπίτια σας. Προσέχετε τὰ δουλικὰ νά μὴ σᾶς σαρώσουν καμμιά δουλειά. Κλειδó-

Πᾶρ ἡ μαρτομοναζε.λαις στὴν ἐκκλησίᾳ.

νετε καλὰ τῆς πόρταις σας καὶ μὴ πέρνετε μαζί σας ρολόγια καὶ κολοκῦθια, διότι στὴν ἐκκλησίᾳ δὲν πρόκειται νά κάνετε τὴ φιγούρα σας, καὶ νά μὴ φορτῶνεστε ἔπειτα τοῦ Διευθυντῆ, ὅτι σᾶς τὰ χτύπησαν οἱ λωποδύταις.

Ἐλαθα καὶ τὴ λογοδοσίᾳ

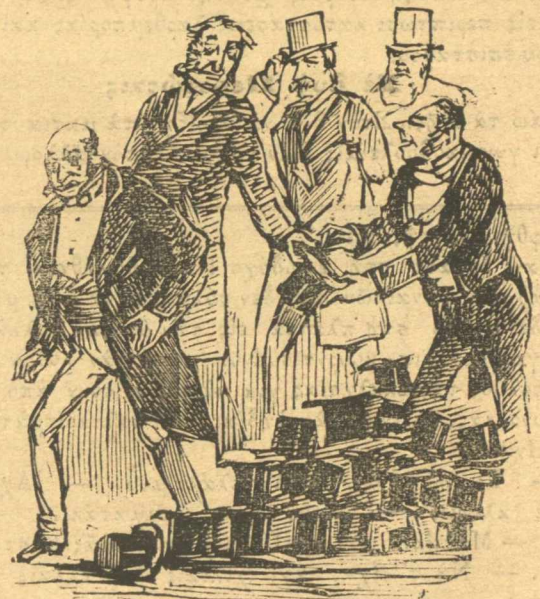
τοῦ Ἀρρανοτροφεῖου Χατζῆ Κώστα, γιὰ τὴ διαχείρισι τοῦ ὁποίου θὰ γράψω λαμπριάτικα, γιὰ νά τοὺς στολίσω καλῶ.

Ἄμην, γιλιτάτη μου, σᾶς ἀγαπῶ καὶ τίςα πού λείπουν στὴν ἐκκλησίᾳ οἱ γορεῖς σου, ἄς τὰ σιμβιδάσωμε, δηλαδή. . . .

Ἡμεῖς οἱ ῥωμοὶ

εἴμαστε πάντα ῥωμοὶ, δὲν θέλομε δηλαδή ποτὲ ὁ ἕνας τὸ καλὸ τοῦ ἄλλουνοῦ, ἢ καλλίτερα θέλομε νά βγάινωμε τὰ μάτια μας. Τοιοῦτοτρόπως προτιμοῦμε στὰ δημόσια ἔργατα καθε εὐρωπαϊὸ βαγαπόντη, χωρὶς νά λαβένωμε ὑπ' ὄψι καὶ τὴν ικανότητα καὶ ἀξία τῶν δικῶν μας τεγνητῶν. Ἔτσι καὶ ὁ δήμαρχος δὲν καταδέχτηκε νά λάβῃ ὑπ' ὄψι τὸ σχέδιον τοῦ ἀρχιτέχτονα Ἀβραάμ Ἰωαννίδου, διότι, εἶπε λέει, τὸ ἐσχεδίασε Ἕλληνας ἀρχιτέχτονας. Ἄλλ' αὐτὸς ὁ Ἕλληνας ἀρχιτέχτονας ἔχει τὸ θάρρος νά προσκαλᾷ καθε ἄλλο εὐρωπαϊὸ ἀρχιτέχτονα νά τοῦ βρῆ τὰ λάθη του.

Γὰτ! — Μὰ, ἀδερφε κάρενα δὲν σοῦ κάρει ἀπὸ ὅλα αὐτὰ τὰ καπέλα;

Ἔτσι δὲ εἶπε αὐτὸς ὁ Ἀβραάμ καὶ ἐγένετο. Εἶπε, ὅτι θὰ κρεμιστῇ ἡ νέα οἰκοδομὴ τῶν Ὀλυμπίων, καὶ κρεμιστῆκε, εἶπε ὅτι θὰ κρεμιστῇ ἡ νέα ἀγορὰ, καὶ κρεμιστῆκε, εἶπε ὅτι θὰ κρεμιστοῦν οἱ θόλοι τῆς ἀγορᾶς τοῦ Μελλᾶ τῆς Καπνικαρῆας καὶ κρεμιστῆκαν. Καὶ ὅμως ὁ ἀνθρώπος ἀδικᾶται, Ἔγὼ ὅμως ὡς ῥωμῆός ἔχω καθῆκον νά πῶ ἕνα ἐνθαρρυντικὸ λόγον στὸν Ἀβραάμ.

Ἡ ἀξία εὐ παρωρᾶται.

Εὐδρίσκεται

εἰς τὰ χέρια μου ἕνα συμβόλαιον ἐνοικιαστηρίου τῆς χήρας Κ. [Μπουνα] πρὸς τὸν κύρ Ἀνδρέα Γεωργίου, ἐκεῖνοι πού τόχασαν ἄς ἔρθουν νά τοὺς τὸ δώσω, ἂν δὲ ἔρθῃ ἡ Ἰδία ἢ χήρα χαλάλι νά τῆς γίνῃ, δὲν θέλω ἀμοιβή. Χωρατεύω. Ἄλλὰ ἄς ἔρθῃ καὶ βλέπομε.